

[Chr. Christensen.]

ter at dygtiggøre de uddannelsessøgende til bestemte former for arbejde i det bestående samfunds tjeneste. Som en konsekvens heraf må studierne tilrettelægges i nært samarbejde med aftagerne af uddannelsesproduktionen, herunder også erhvervslivet.

Det er imidlertid vigtigt, at uddannelserne ikke kun sigter på at tjene samfundets økonomiske behov; samtidig med at tilgodese behovet for kundskabsformidling må uddannelsessystemet stimulere og udvikle personligheden til frihed under ansvar. Til denne udvikling hører også at bringe de uddannelsessøgende i positiv og engagerende kontakt med vor kristne kulturarv.

De meget lange uddannelser må omformes og gøres trindelte, så der efter få års studium kan opnås eksamener, der dels kan fungere i sig selv som basis for stillinger i samfundet, dels danne grundlag for videregående uddannelser.

På den baggrund vil kristeligt folkeparti med den største interesse følge de forsøg, der nu gøres med centeruddannelsen ved et par af vore universiteter. Jeg deler på mange måder den skepsis over for basisuddannelserne, hr. Morten Lange gav udtryk for. Men det kan måske medvirke til at undgå spild af studietid og måske også gøre det lettere i den efterfølgende overbygningsuddannelse at skifte studieretning, hvis dette er relevant. Man kan måske også lettere ad den vej, centeruddannelsen, komme igennem med kompetencegivende trindelte uddannelser. Under studiet bør praksis, ja, måske endda lønnet arbejde inden for fagområdet, gå hånd i hånd med de teoretiske studier, hvor det giver en gunstig indlæringsituation. En sådan ordning vil være personlighedsudviklende og i højere grad end den nuværende få de studerende til at betragte sig som almindelige borgere på det økonomiske område i studietiden. Samtidig vil behovet for uddannelsesstøtte blive mindre. Skal dette gennemføres, må basisuddannelsen under kontrol, ministeriet må forlange, at der udarbejdes studievejledning og en nor-

malplan, der klart angiver, hvilke områder den studerende efter endt basisuddannelse skal beherske.

Der må ligeledes kræves en styringsmekanisme, der sikrer basisuddannelsernes faglige bredde og niveau. Uddannelsespolitikken bør ikke anvendes som et middel til at virkeliggøre lighedstanken. Mennesket er i kraft af arv og miljø givet forskellige forudsætninger, som hverken kan eller skal ophæves; der er i samfundet brug for denne forskellighed. Uddannelsesområdet må derfor heller ikke blive tumleplads for ensidighed eller genstand for politisk infiltration. Vi må fra folketingets side ikke tie stille, såfremt vi har den opfattelse, at stærke marxistiske kræfter i de sidste år har infiltreret undervisningsområdet med det formål at påvirke vore unge på læreanstalterne og deres organisationer til ensidig politisk opfattelse og derigennem søge uddannet reformatorer, der kan arbejde for at omforme samfundet i marxistisk retning. At dette har været kendetegnet for udviklingen på RUC, dokumenterede jeg under debatten her forleden om RUC ved bl. a. at citere uddrag af en artikel skrevet af RUCs tidligere rektor, Erling Olsen, hvori han citerer en læreropponents karakteristik af en udarbejdet rapport om slumstormerne således:

„Deres rapport indeholder ingen videnskabelig analyse i traditionel forstand, men det er heller ikke det, vi skal lave her på RUC, vi skal fremstille værktøj, der kan bruges i et politisk arbejde.“

Andre eksempler har været fremdraget i den offentlige debat. Disse eksempler bekymrer mig meget; udtalelser fra så kompetente personer kan vi ikke skyde fra os. Min bekymring blev ikke mindre, når jeg i den føromtalte artikel af Erling Olsen videre kan læse, at en gruppeformand på RUC har karakteriseret dette undervisningscenter som en samfundets institution, hvorfra samfundet skulle bekæmpes, og hvis rektor Erling Olsen ikke kunne forstå dette, måtte han gerne trække sig tilbage, jo før jo bedre.

Jeg er bekymret, og det er mit parti, for,